

Serie Generale 317

Anno Domini millesimo C^oCLXXXV, indicione XIII, die lune XXVIII mensis octubris, in finibus Cabureti de suter Cabureti, in canpis. Cum quam plurime questiones verterentur vel verti spere(re)ntur inter Petrum Barachum civem Taurini syndicum universitatis Taurini, nomine ipsius universitatis ex una parte, et Willelmum Longum de Monte Calerio syndicum universitatis Montis Calerii, nomine dicte universitatis Montis Calerii ex alia, de quibus sindicatibus constat per publica instrumenta facta per Fredelicum Luriam notarium silicet instrumentum sindicatus Petri Barachi anno currente millesimo CC^oLXXXV, die iovis XVIII, mensis aprilis indicione XIII; instrumentum sindicatus dicti Willelmi Longi factum fuit per Matheum Piperarium notarium, millesimo CC^oLXXXV, die XVI mensis iunii, indicione XIII. Que questiones tales erant: petebat namque dictus syndicus Taurini et asserebat, nomine dicte universitatis Taurini, quod fines Doasii erant et esse debebant in fines et de finibus dicte universitatis, quos fines dicebat dictus syndicus, predicto nomine, durare^{1[1]} debere et se extendere usque ad pontem Montis Calerii citra Padum usque ad aquam qua vocatur Sangonum et usque ad rivum Ganbarerium. Et contrario dicebat et aserebat dictus syndicus Montis Calerii, nomine ipsius universitatis, predicta vera non esse, ymo dicebat et asserebat, predicto nomine, fines Doasii esse de finibus Montis Calerii, tam citra Sangonum quam ultra et longo tempore et longissimo tempore possedisse et alie quamplures questiones tam occasione finium dictarum quam aliarum occasionum, de quibus omnibus superius nominatis. Et de aliis qua predicta occasione vel occasionibus aliquibus aliis sunt vel esse possent inter predictas partes, compromisserunt sese ad invicem in nobilem virum dominum Yblonem vicecomitem Vallis Aguste et vicarium Pedemontis et in nobilem dominum Iohannem Pogium, iuris peritum, Bertolotum Malamenam, cives Taurini et dominum Nicholaum Duccum iuris peritum, et Petrum Castagnum de Monte Calerio tamquam in arbitros et arbitratores et amicabilem compositores, de quorum compromisso constat per publica instrumenta facta eodem die per Fredelicum Luriam, notarium curie Taurini, et per Matheum Lafrancum, notarium de Monte Calerio. Qui supradicti arbitratores existentes omnes presentes in una concordia vel maior pars ipsorum, visis et auditis et intellectis rationibus, defensionibus, probationibus, allegationibus utriusque partis et habito super hiis diligenti examinatione et tractatu, habito consilio proborum virorum in hac parte consulencium [...] predictas questiones de plano et sine estrepitu iudiciario sopire et determinare pro bono pacis et concordie, ne de cetero occasionibus predictis possit inter dictas partes contemptio aliqua exori(r)i. Dixerunt et pronunciaverunt et arbitrati fuerunt, in primis quod fines predicti Doasii sunt et esse debeant de finibus universitatis Taurini usque ad medium aque Sangoni, sic aqua labitur et descendit in Padum vivum ex parte Taurini. Ultra vero medium dicte aque dicti Sangoni ex parte illorum de Monte Calerio sint et esse debeant predicti fines Doasii universitatis Montis Calerii ex parte sua. Item quod de possessionibus omnibus quas habent illi de Monte Calerio infra fines universitatis Taurini debeant et teneantur solvere et solvant taleas et fodera in Monte Calerio; eodem modo illi de Taurino de possessionibus quas habent in finibus Montis Calerii in Taurino et non in Monte Calerio. Et si contingeret quod syndicus universitatis Taurini, nomine dicte universitatis, requirere vellet universitatem Montis Calerii quod ipsa universitas cederet iura qua habet vel habere posset in possessionibus illorum de Taurini situs in territorio Montis Calerii, occasione alicuius talee vel fodri teneatur illud facere; et eodem modo universitatis^{2[2]} Taurini facere si requisita fuerit per universitatem Montis Calerii, salvis possessionibus de quibus actenus solvi consuetum est in Taurino et in Monte Calerio. Item quod illi de Monte Calerio qui habent possessiones aliquas infra fines civitatis Taurini possint, si voluerint, ponere unum custodem vel plures qui custodiant possessiones de Monte Calerio qui iurent in manibus iudicis Taurini acussare bona fide et acussationes facere in Taurino; et illud idem facere possint illi de Taurino, qui habent possessiones aliquas in finibus Montis Calerii, salvis campariis generalibus. Item quod si alique persone de Taurino vel universitatis Taurini voluerint dicere quod habent aliquod ius in possessionibus quas habent illi de Monte Calerio in finibus qui dicuntur Doasii ex parte Taurini usque Sangonum, debeant dominus Rufinus Borgessius et dominus Nicholaus Duccus de Monte Calerio audire et definire sine data et sine estrepitu iudiciario de plano, et dictum officium debeat ducare usque ad unum annum; et si concordare non possent vel nollent predicta refferantur vicario Pedemontis, qui pro temporibus esset, qui predicta diffiniat vel alium diffiniendo comitat. Et si infra predictum annum illi de Taurino vel universitatis Taurini non moverint questionem et nigligentes fuerint in non petendo eorum iura si computant habere in

^{1[1]} *Segue extendere cancellato con tratto di penna.*

^{2[2]} *ti sovrascritto in interlinea.*

possessionibus quas tenent illi de Monte Calerio in finibus Doasii usque ad Sangonum ex parte Taurini, infra predictum tempus non possint aliquas questiones movere illis de Monte Calerio usque ad quinquennium, quod quinquennium incipiat demum et elapso predicto anno et ex inde non obstantibus aliquibus ordinamentis universitatis Taurini ius comune servetur. Item quod illi de Monte Calerio possint, ad eorum liberam voluntatem, omnes fructus et godias quos vel quas habuerint in possessionibus suis existentibus in finibus Taurini ducere et portare adpud Monte Calerium sine impedimento et contradicione universitatis Taurini; et illud idem possint facere illi de Taurino de fructibus et godiis quos et quas habuerint et eorum possessionibus sitis in finibus Montis Calerii. Item quod illi de Monte Calerio possint in finibus ex parte Taurini ultra aquam Sangoni in finibus Doasii, pasturare tamen cum bestiis quas ducerent ad canpum causa laborandi et in eorum propriis possessionibus ad eorum liberam voluntatem cum quibuscumque bestiis sine aliquo dampno et si deportarent fimum vel ducere bladum vel fenum possint inde ubique sine dampno pasturare; et illud idem possint facere illi de Taurino in finibus Montis Calerii ultra aquam Sangonii. Item quod licitum sit cuilibet persone que vellit ducere mercandiam aliquam per fines Montis Calerii extra Montem Calerium silicet terre murate apud Taurinum possit eam ducere et portare sine impedimento universitatis Montis Calerii^{3[3]} solvendo pedagia consueta. Item quod omnes persone que ducere voluerint et portare mercandiam aliquam apud Montem Calerium per fines civitatis Taurini extra terram muratam possint facere sine impedimento univesitatis Taurini et quod illi de Monte Calerio possint ad eorum liberam voluntatem ducere et portare mercandiam per fines civitatis Taurini, solvendo pedagia consueta extra civitatem muratam sine impedimento dicte universitatis; et illud idem possint facere illi de Taurino per fines Montis Calerii. Item quod universitas Taurini et quilibet de Taurino possit sive possint capere pedagium ultramontanum in omnibus locis et ubicumque in quibus actenus capere consuaverunt^{4[4]}, non obstantibus supra pronunciatis. Item quod illi de Monte Calerio de possessionibus quas habent in finibus Taurini solvant canpariis Taurini tantum quantum solvunt illi de Taurino et non plus; et illi de Taurino canpariis de Monte Calerio tantum quantum solvunt illi de Monte Calerio de possessionibus quas in finibus Montis Calerii. Predicta omnia pronunciaverunt et arbitrati fuerunt arbitratore predicti, salvo omni iure dominiorum, si quid habent in predictis. Interfuerunt testes dominus Paganus de Subinago, iudex civitatis Taurini, dominus Iohannes de Alavardo, iudex loci Montis Calerii, dominus Uricus de Ripalta, castellanus dicti loci, dominus Franciscus de Brenetio et dominus Valfredus de Reviglasco hiis presentibus. De predictis precepta sunt fieri plura publica instrumenta eiusdem tenoris mihi Matheo Lanfrancho notario et Fredelico Lurie notario de Taurino. Et ego Franciscus Lafranchus notarius sacri palatii hanc cartam abreveatam per Matheum Lafranchum condam notarium, qui mortem preventus eam adimplere non potuit, precepto domini Martini Roboroti iudicis Montis Calerii, eam tradidi et complevi, nichil addito vel diminuto significationem inmutatam.

^{3[3]} *Montis Calerii ripetuto due volte nel testo.*

^{4[4]} *Così nel testo per consuaverunt.*